

การให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

The Service of Municipality

อมรรัตน์ สายใจ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Amonrat Saijai

Chiang Mai University

E-Mail: Amonrat@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการนำเสนอเกี่ยวกับการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่การให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบายและความพึงพอใจในการเข้าไปใช้บริการต่างๆ ตามขอบเขตของหน่วยงานที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการโดยการพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้คือ

1. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างเสมอภาค (Equitable Services) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานของรัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกันดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการชำระภาษีท้องถิ่นประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการชำระภาษีท้องถิ่นเดียวกัน

2. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างทันเวลา (Timely Services) หมายถึงในการบริการจะต้องมองว่าการให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลาผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิผลเลยถ้าไม่มีการตรงต่อเวลาซึ่งจะสร้างความไม่พอใจให้แก่ประชาชน

*วันที่รับบทความ: 11 กรกฎาคม 2562; วันที่แก้ไขบทความ 5 สิงหาคม 2562; วันที่ตอบรับบทความ: 30 กันยายน 2562

Received: July 11, 2019; Revised: August 5, 2019; Accepted: September 30, 2019

3. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างเพียงพอ (Ample Services) การชำระภาษีท้องถิ่นสาธารณะต้องมีลักษณะมีจำนวนการชำระภาษีท้องถิ่นและสถานที่ชำระภาษีท้องถิ่นอย่างเหมาะสม Millet เห็นว่าความเสมอภาคหรือการตรงต่อเวลาจะไม่มี ความหมายเลยถ้ามีจำนวนการชำระภาษีท้องถิ่นที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ชำระภาษีท้องถิ่นสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

4. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การชำระภาษีท้องถิ่นสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอโดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของหน่วยงานที่บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างก้าวหน้า (Progressive Services) หมายถึง การชำระภาษีท้องถิ่นสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงานกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

คำสำคัญ : การให้บริการ; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This article would like to present about the services of local government organizations with the objective to know the roles and duties of local government organizations in providing people with convenience and satisfaction in using services According to the scope of the responsible agency of that local government organization Which the ability to satisfy customers by considering 5 elements as follows:

1. Equitable Services means fairness in the administration of a state based on the motto that all people are equal, so that all citizens are treated equally in the legal aspect. There is no discrimination in paying local taxes, citizens are treated as individuals with the same local tax payment standard.

2. Timely Services means that in the service, public services must be viewed on time, the performance of government agencies is considered ineffective without punctuality. Which will create dissatisfaction among the people

3. Adequate Local Tax Payment (Ample Services). Public local tax payments must be characterized by an appropriate amount of local tax payments, and where to pay local taxes. Millet considers equality or punctuality to be meaningless if applicable. The insufficient amount of local tax payments and the location where local taxes are paid creates an injustice to the recipient.

4. Continuous Service of Local Tax Payment means the regular payment of local public taxes based on the public interest, not on the satisfaction of the service organization to provide or stop the service at any time.

5. Progressive Services means paying local public taxes that improve quality and performance, in other words, to increase efficiency or the ability to perform more functions using resources. Same

Keywords : Service; Municipality

บทนำ

การให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกสบายและได้รับความพึงพอใจ ให้บริการสนองความต้องการอย่างรวดเร็ว เวลาเข้าไปติดต่อหน่วยงานต่างๆในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยความหมายของการบริการ คือกระบวนการของการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดผลกับผู้อื่นดังนั้นผู้ที่ให้การบริการคนอื่นจึงควรมีคุณสมบัติที่สามารถอำนวยความสะดวกและทำตนเพื่อผู้อื่นอย่างมีความรับผิดชอบและมีความสุข ซึ่งความสำคัญของการบริการมีดังนี้ 1) การชำระภาษีท้องถิ่นที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคลซึ่งอาศัยเทคนิคกลยุทธ์ทักษะและความแนบเนียนที่ทำให้ชนะใจลูกค้าที่มาติดต่อธุรกิจหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ 2) การชำระภาษีท้องถิ่นสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อหรือในระหว่างการติดต่อหรือภายหลังการติดต่อโดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กรรวมทั้งผู้บริหารด้วย 3) การบริการที่ดีจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้ที่มาติดต่อกับองค์กรเกิดความเชื่อถือศรัทธาและสร้างภาพลักษณ์ซึ่งจะมีผลในการสั่งซื้อหรือใช้บริการด้านอื่นๆอีกทั้งในโอกาสหน้า ซึ่งการปกครองท้องถิ่น หมายถึง

ระบบการปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางปกครองของรัฐและโดยนัยนี้ จะเกิดมีองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้ โดยการปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญ 4 ประการคือ 1. การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย 2. การปกครองท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 3. การปกครองท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 4. การปกครองท้องถิ่น ช่วยให้ภารกิจของรัฐบาลกลางลดน้อยลง

สำหรับเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นมีดังนี้ 1) เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษากลับมาเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน 2) เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่นให้บริการสนองความต้องการอย่างรวดเร็ว 3) เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเบาภาระของส่วนกลาง และหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

- 1) การพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ
- 2) การพิจารณาถึงกำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
3. หน้าที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งการปกครองท้องถิ่นมีลักษณะดังนี้คือ มีสถานะตามกฎหมาย หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย มีพื้นที่และระดับ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน มีความเป็นนิติบุคคล หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะต้องเป็นองค์การนิติบุคคลโดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง มีการเลือกตั้ง การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ มีอำนาจอิสระ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ โดยมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการ

ปกครองท้องถิ่น 1. งานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตและความเป็นอยู่ของท้องถิ่น 2. งานเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย เช่นงานตำรวจ และงานดับเพลิง 3. งานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม 4. งานเกี่ยวกับการพาณิชย์ของท้องถิ่น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ

จอห์น ดีมิลเล็ต (John D. Millet) (1954 : 29) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการชำระภาษีท้องถิ่น (Satisfactory Services) หรือความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการโดยการพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้คือ

1. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างเสมอภาค (Equitable Services) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานของรัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกันดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่มุมของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการชำระภาษีท้องถิ่นประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการชำระภาษีท้องถิ่นเดียวกัน

2. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างทันเวลา (Timely Services) หมายถึงในการบริการจะต้องมองว่าการให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลาผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิผลเลยถ้าไม่มีการตรงต่อเวลาซึ่งจะสร้างความไม่พอใจให้แก่ประชาชน

3. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างเพียงพอ (Ample Services) การชำระภาษีท้องถิ่นสาธารณะต้องมีลักษณะมีจำนวนการชำระภาษีท้องถิ่นและสถานที่ชำระภาษีท้องถิ่นอย่างเหมาะสม Millet เห็นว่าความเสมอภาคหรือการตรงต่อเวลาจะไม่มี ความหมายเลยถ้ามีจำนวนการชำระภาษีท้องถิ่นที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ชำระภาษีท้องถิ่นสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

4. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การชำระภาษีท้องถิ่นสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอโดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของหน่วยงานที่บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การชำระภาษีท้องถิ่นอย่างก้าวหน้า (Progressive Services) หมายถึงการชำระภาษีท้องถิ่นสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงานกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

จากความหมายความพึงพอใจตามที่กล่าวมาในข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกชอบมีความสุขหรือทัศนคติที่ดีหรือรู้สึกของบุคคลที่มีต้องสิ่งนั้นๆในทางด้านบวกและด้านลบและถ้าบุคคลมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดแล้วก็จะมีผลด้านการตอบสนองตามด้วยการอุทิศแรงกายแรงใจและสติปัญญาเพื่อที่จะกระทำในสิ่งนั้นๆ (ชนะกล้าชิงชัย 2541 : 8)

ทัศนียา ชื่นนิรันดร์ (2544 : 9) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการบริการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของการบริการคือกระบวนการของการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดผลกับผู้อื่นดังนั้นผู้ที่ให้การบริการคนอื่นจึงควรมีคุณสมบัติที่สามารถอำนวยความสะดวกและทำตนเพื่อผู้อื่นอย่างมีความรับผิดชอบและมีความสุข

2. ความสำคัญของการบริการได้มีผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการบริการ ดังนี้

1) การชำระภาษีท้องถิ่นที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคลซึ่งอาศัยเทคนิคกลยุทธ์ทักษะและความแนบเนียนที่ทำให้ชนะใจลูกค้าที่มาติดต่อธุรกิจหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ

2) การชำระภาษีท้องถิ่นสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อหรือในระหว่างการติดต่อหรือภายหลังการติดต่อโดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กรรวมทั้งผู้บริหารด้วย

3) การบริการที่ดีจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้ที่มาติดต่อกับองค์กรเกิดความเชื่อถือศรัทธาและสร้างภาพลักษณ์ซึ่งจะมีผลในการสั่งซื้อหรือใช้บริการด้านอื่นๆอีกทั้งในโอกาสหน้า

จะเห็นว่า ความหมายของการบริการ คือกระบวนการของการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดผลกับผู้อื่นดังนั้นผู้ที่ให้การบริการคนอื่นจึงควรมีคุณสมบัติที่สามารถอำนวยความสะดวกและทำตนเพื่อผู้อื่นอย่างมีความรับผิดชอบและมีความสุข โดยความสำคัญของการบริการดังนี้ 1) การชำระภาษีท้องถิ่นที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคลซึ่งอาศัยเทคนิคกลยุทธ์ทักษะและความแนบเนียนที่ทำให้ชนะใจลูกค้าที่มาติดต่อธุรกิจหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ 2) การชำระภาษีท้องถิ่นสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อหรือในระหว่างการติดต่อหรือภายหลังการติดต่อโดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กรรวมทั้ง

ผู้บริหารด้วย 3) การบริการที่ดีจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้ที่มาติดต่อกับองค์กรเกิดความเชื่อถือศรัทธาและสร้างภาพลักษณ์ซึ่งจะมีผลในการสั่งซื้อหรือใช้บริการด้านอื่นๆอีกทั้งในโอกาสหน้า

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น ได้มีนักวิชาการทั่วไปได้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้

วรวิทย์ สิงห์นิล ได้ให้ความหมายว่า การปกครอง คือ การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจการปฏิบัติหน้าที่ต้องไม่มากจนในผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะชุมชนในท้องถิ่นที่ไม่ใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมายและมีองค์กรที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการของส่วนรวม

การปกครองท้องถิ่น เป็นหน่วยปกครองทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำลงมาจากชาติ หรือระดับมลรัฐและรัฐ (ในกรณีประเทศเป็นสหพันธรัฐหรือรัฐรวม) ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมายและมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจกรรมในท้องถิ่นโดยตนเอง รวมทั้งอำนาจเก็บภาษีหรือการให้แรงงานเพื่อบรรลุมัตถุประสงค์ที่วางไว้ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวนี้อาจจะได้รับการเลือกตั้งหรือจากการจัดสรร (แต่งตั้ง) ขึ้นมาโดยท้องถิ่นก็ได้

วิลเลียม เอ โรบสัน (William A. Robson 1953 : 37) ให้ความหมายว่า เป็นส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมายและมีองค์กรที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2545 : 8) ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า “การปกครองท้องถิ่น หมายถึง ระบบการปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์กรทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้”

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2543 : 11-13) ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดให้บริการสาธารณะบางประการเพื่อชุมชนของตนเอง การที่ท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่และความเป็นอิสระในการดำเนินงานมากนักน้อยเพียงใด จะขึ้นอยู่กับระบบการปกครองท้องถิ่นของแต่ละประเทศยึดถือ

อุทัย หิรัญโต (2523: 5) ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หน่วยการปกครองระดับรองของรัฐหรือกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง จัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรง การบริหารงานท้องถิ่นจะมีองค์การที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ มีอิสระในการบริหารงานแต่ละรัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เมื่อกล่าวถึง การปกครองท้องถิ่น หมายถึง ระบบการปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

จากแนวคิดและหลักการปกครองท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญอยู่ 4 ประการ ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนได้รู้จักจัดการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชนในระดับท้องถิ่นถือเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจถึงกลไกการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
2. การปกครองท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
3. การปกครองท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

4. การปกครองท้องถิ่น ช่วยให้ภารกิจของรัฐบาลกลางลดน้อยลง ทำให้รัฐบาลสามารถอุทิศเวลาเพื่อการปกครองและการบริหารระดับชาติ เพื่อส่วนรวมได้มากยิ่งขึ้น (สมเกียรติ สุวรรณธานี 2552 : 15-17)

กล่าวโดยสรุป การปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญ 4 ประการคือ 1. การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย 2. การปกครองท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 3. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 4. การปกครองท้องถิ่น ช่วยให้ภารกิจของรัฐบาลกลางลดน้อยลง

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ในเรื่องวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น โดยหลักสากลมีสาระสำคัญที่ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ คือ (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2553 : 29)

1. เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่ให้การศึกษ เกี่ยวกับ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ดังที่ได้กล่าวไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักการปกครองท้องถิ่นแล้วว่า การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง หรือ มีส่วนเข้ามาดำเนินกิจการของท้องถิ่นด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะโดยการสมัครเข้ารับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนเลือกเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การปกครองท้องถิ่น หรือแม้แต่ในฐานะประชาชนผู้คอยเอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนของตน ในองค์การปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่อันมีลักษณะแตกต่างกันของประชาชนในท้องถิ่นดังกล่าวมีส่วนในการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองตนเองในท้องถิ่น อันเป็นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติ

2. ส่วนประเด็นที่ว่า เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่นให้บริการสนองความต้องการอย่างรวดเร็ว นั้น ก็จะได้เห็นได้ชัดเจนว่าการดำเนินกิจการของท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่น ย่อมจะเป็นไปด้วยความรวดเร็วมากกว่าการดำเนินการโดยคนของรัฐบาล ทั้งนี้ เนื่องจากเหตุผล 2 ประการ ประการแรก การดำเนินการโดยประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนเหล่านั้นอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ เข้าถึงปัญหา เมื่อประชุมปรึกษาหารือกันก็สามารถจะตัดสินใจปัญหาได้ง่ายกว่า และเมื่อตัดสินใจปัญหาแล้วก็ดำเนินการได้ทันที

เพราะไม่จำเป็นต้องรอกขอคำสั่งหรือคำอนุมัติจากราชการเบื้องต้น ประการหลังคือ การดำเนินการโดยคนของรัฐบาลจะต้องกระทำการตามขั้นตอนของระบบราชการ ซึ่งจะต้องใช้เวลานานมาก ยิ่งไม่มีพรรคพวกที่พอจะช่วยเหลือติดตามหรือเร่งเรื่องให้ด้วยแล้ว ยิ่งจะต้องใช้เวลานานจนอาจไม่ทันกับความต้องการ

3. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเบาภาระของส่วนกลาง เมื่อสังคมยังไม่เจริญความต้องการของมนุษย์อยู่ในขอบเขตที่จำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ประชาชนต้องการจากรัฐบาลก็ไม่มีลักษณะยุ่งยากสลับซับซ้อนอะไรมากนัก เพียงแต่ต้องการให้รัฐบาลคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายเพื่อให้อยู่กันอย่างปลอดภัย และมีที่ทำมาหากินตามสมควรแก่สภาพเท่านั้น ดังนั้น ส่วนกลางเพียงแห่งเดียวก็สามารถที่จะให้บริการแก่ประชาชนได้เพียงพอ แต่โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ อย่างมาก ประเทศที่มีความเจริญน้อย หรือสังคมด้อยพัฒนาก็พยายามที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญขึ้นทุกวิถีทาง ประกอบทั้งจำนวนพลเมืองก็เพิ่มมากขึ้น ปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ก็เพิ่มทวีมากขึ้น มีลักษณะยุ่งยากสลับซับซ้อนมากขึ้น จนรัฐบาลเพียงแห่งเดียวไม่อยู่ในฐานะที่จะให้บริการสนองต่อความต้องการของประชาชนได้เพียงพอและทั่วถึง ประกอบทั้งภารกิจอันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลโดยตรงก็มีปริมาณเพิ่มขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องกระจายอำนาจโดยจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นขึ้น เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นดำเนินการต่าง ๆ สนองตอบความต้องการของประชาชนอันเป็นการแบ่งเบาภาระจากรัฐบาลไปในประเทศที่เจริญแล้ว เช่น อังกฤษ สหรัฐฯ ส่วนกลางได้กระจายอำนาจอย่างกว้างขวางโดยจัดให้มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกชุมชน ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงนครหลวง หน่วยการปกครองท้องถิ่นเหล่านี้จะแตกต่างกันก็แต่เขตพื้นที่และอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการต่าง ๆ ว่าจะมีกว้างขวาง หรือจำกัดเพียงใดก็แล้วแต่ว่าจะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใด แต่ที่เหมือนกันก็คือสิทธิในการคิดและตัดสินใจของตนเองที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกระดับจะต้องมีประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปบริหารงานของท้องถิ่น มีงบประมาณมีรายได้เพื่อใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ของท้องถิ่นและมีอำนาจจัดการงานของท้องถิ่นในเขตของตนได้ โดยไม่จำเป็นต้องขออนุมัติจากส่วนกลางทุกกรณี ทั้งนี้ก็เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระ และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ประชาชนในท้องถิ่น

จะเห็นว่า เป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นมีดังนี้ 1) เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่ให้การศึกษ่า เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน 2) ส่วนประเด็นที่ว่า เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่นให้บริการสนองความต้องการอย่างรวดเร็ว นั้น ก็จะได้เห็นได้ชัดว่าการดำเนินกิจการของท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นย่อมจะเป็นไปด้วยความรวดเร็วมากกว่าการดำเนินการโดยคนของรัฐบาล 3) เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเบาภาระของส่วนกลาง

หน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อรัฐบาลได้กระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว องค์การปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชนและท้องถิ่น ทั้งนี้ หลักการที่จะกำหนดว่าหน้าที่ใดควรให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นรับผิดชอบดำเนินการ ควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ (วิทยา นภาศิริกุลกิจ, 2534 : 79)

1. การพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ เพราะในท้องถิ่นหลายแห่งยังประสบกับปัญหาการขาดแคลนงบประมาณ ไม่สามารถดำเนินงานตามหน้าที่รับผิดชอบที่กว้างขวางเกินกำลังของตนได้

2. การพิจารณาถึงกำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพราะกำลังคนและเครื่องมือ เครื่องใช้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินการบริหารท้องถิ่นให้ได้ทั่วถึง

3. หน้าที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากกิจการที่เกินกว่าภาระหรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรืองานทะเบียนที่ดินที่สาธารณชนเป็นต้น

ลักษณะการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นรับไปดำเนินการนั้น กระทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1) บัญญัติไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติอันเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือความคล้ายคลึงกัน เช่นการบัญญัติหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดให้เทศบาลทุกเทศบาลมีหน้าที่ซึ่งแบ่งออกเป็นหน้าที่บังคับให้กระทำและหน้าที่ให้เลือกกระทำได้

2) บัญญัติไว้ในกฎหมายเป็นการเฉพาะเจาะจงแต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่น ลักษณะนี้รัฐบาลจะตรากฎหมายหรือพระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่รับผิดชอบขึ้นมาพร้อม ๆ กับกฎหมายนั้น เช่นการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ก็ได้กำหนดหน้าที่รับผิดชอบไว้ชัดเจน

เมื่อกล่าวถึงหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสรุปได้ดังนี้ 1) การพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ 2) การพิจารณาถึงกำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ 3. หน้าที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากกิจการที่เกินกว่าภาระหรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรืองานทะเบียนที่ดินที่สาธารณชนเป็นต้น

ลักษณะของการปกครองท้องถิ่น

1. มีสถานะตามกฎหมาย (Legal status) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย เช่น ประเทศไทยมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

2. มีพื้นที่และระดับ (Area and Levels) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน และควรจะต้องมีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่นว่ามีกี่ระดับเช่น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดพื้นที่และระดับการปกครองท้องถิ่นมีมากมาย เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน ประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และความหนาแน่นของประชากร เป็นต้น สำหรับประเทศไทยมีเกณฑ์การจัดตั้งและยกฐานะหน่วยการปกครองท้องถิ่น 3 ประการ คือ รายได้ย้อนหลัง 3 ปี โดยไม่รวมเงินอุดหนุน จำนวนประชากรและขนาดพื้นที่

3. มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ (Devolution of power Function) การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน ดังนั้น การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีอำนาจและหน้าที่มากขึ้นขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองการปกครองเป็นสำคัญ

4. มีความเป็นนิติบุคคล (Artificial person) หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะต้องเป็นองค์การนิติบุคคลโดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้เพื่อการ

ดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สินและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

5. มีการเลือกตั้ง (Election) การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องให้อิสระแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการเลือกตั้งคณะเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน (Political participation)

6. มีอำนาจอิสระ (Autonomy) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย สามารถกำหนดนโยบายออกกฎข้อบังคับเพื่อกำกับควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายหรือความต้องการของท้องถิ่น และสามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการในขอบเขตกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง

7. มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ (Revenue) จัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

8. มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม และความมั่นคงแห่งรัฐ

จากลักษณะของการปกครองท้องถิ่นตามรายละเอียดข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ มีสถานะตามกฎหมาย หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย มีพื้นที่และระดับ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน มีความเป็นนิติบุคคล หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะต้องเป็นองค์การนิติบุคคล โดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง มีการเลือกตั้ง การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ มีอำนาจอิสระ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานรัฐบาลกลาง

และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ

หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น

ถึงแม้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากกว่าการปกครองโดยรัฐบาลกลางก็ตามแต่การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของท้องถิ่นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะถ้ากำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบมากเกินไปอาจทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ฉะนั้น เพื่อให้การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นเป็นไปอย่างเหมาะสม จึงควรจะต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญ 3 ประการดังนี้

1. กำลังเงิน

2. กำลังคนและความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้

3. ประโยชน์ของท้องถิ่น สำหรับการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) บัญญัติไว้ในกฎหมายอันเป็นการทั่วไป เพื่อให้ทุกหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นแบบอย่างเดียวกัน เช่น การตราพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้เป็นการทั่วไปเพื่อให้ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบเหมือนกัน

2) บัญญัติไว้ในกฎหมายอันเป็นการเฉพาะเจาะจงแต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่น เช่น การตราพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ได้มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานครไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง (ชวงศ์ ฉายะบุตร 2549 : 19)

ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

1. งานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตและความเป็นอยู่ของท้องถิ่น (Environmental Service and Convenience or Communal Service) เช่น พิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น โบราณสถานของท้องถิ่น การอนุรักษ์

ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การก่อสร้างสะพาน การจัดสวนสาธารณะ และการกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

2. งานเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย (Protective Service) เช่น งานตำรวจ และงานดับเพลิง เป็นต้น

3. งานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม (Social Welfare Service) เช่น การจัดให้มีหน่วยสาธารณสุข การจัดให้มีศูนย์เยาวชน การจัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็ก คนชรา และคนพิการ การจัดให้มีห้องสมุดสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น

4. งานเกี่ยวกับการพาณิชย์ของท้องถิ่น (The Trading or commercial Service) งานประเภทนี้เป็นกิจการที่ใช้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งหากปล่อยให้เอกชนเข้ามาดำเนินการอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร เช่นการจัดตั้งสถานธนาอนุบาล การจัดการตลาด การจัดบริการเดินรถและกิจกรรมต่างๆ ที่มีรายได้ เป็นต้น

จะเห็นว่า ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังนี้คือ

1) งานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตและความเป็นอยู่ของท้องถิ่น 2) งานเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย เช่นงานตำรวจ และงานดับเพลิง 3) งานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม 4) งานเกี่ยวกับการพาณิชย์ของท้องถิ่น

สรุป

การให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่เสนอไปแล้วนั้นสามารถสรุปเนื้อหาโดยเริ่มด้วย ความหมายของการบริการ คือกระบวนการของการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดผลกับผู้อื่นดังนั้นผู้ที่ทำให้การบริการคนอื่นจึงควรจะมีคุณสมบัติที่สามารถอำนวยความสะดวกและทำตนเพื่อผู้อื่นอย่างมีความรับผิดชอบและมีความสุข โดยความสำคัญของการบริการดังนี้ 1) การชำระภาษีท้องถิ่นที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคลซึ่งอาศัยเทคนิคกลยุทธ์ทักษะและความแนบเนียนที่ทำให้ชนะใจลูกค้าที่มาติดต่อธุรกิจหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ 2) การชำระภาษีท้องถิ่นสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อหรือในระหว่างการติดต่อหรือภายหลังการติดต่อโดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กรรวมทั้งผู้บริหารด้วย 3) การบริการที่ดีจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้ที่มาติดต่อกับองค์กรเกิดความเชื่อถือศรัทธาและสร้างภาพลักษณ์ซึ่งจะมีผลในการสั่งซื้อหรือใช้บริการด้านอื่นๆอีกทั้งในโอกาสหน้า ซึ่งการปกครองท้องถิ่น หมายถึง ระบบการปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากกา

กระจายอำนาจทางปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนด นโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้ โดยการปกครอง ท้องถิ่นที่มีความสำคัญ 4 ประการคือ 1. การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย 2. การปกครองท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 3. การปกครองท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่าง แท้จริง 4. การปกครองท้องถิ่น ช่วยให้ภารกิจของรัฐบาลกลางลดน้อยลง

สำหรับเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นมีดังนี้ 1) เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่ให้การศึกษากลับมาเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน 2) ส่วนประเด็นที่ว่า เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่นให้บริการสนองความต้องการอย่างรวดเร็ว นั้น ก็จะได้ชัดเจนว่าการดำเนินการของท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่น ย่อมจะเป็นไปด้วยความรวดเร็วมากกว่าการดำเนินการโดยคนของรัฐบาล 3) เพื่อให้องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นแบ่งเบาภาระของส่วนกลาง และหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 1) การ พิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ 2) การพิจารณาถึงกำลังคน กำลังความสามารถของ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ 3) หน้าที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อ ท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากกิจการที่เกินกว่าภาระหรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งการปกครองท้องถิ่นมี ลักษณะดังนี้คือ มีสถานะตามกฎหมาย หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการจัดตั้งขึ้นโดย กฎหมาย มีพื้นที่และระดับ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่การปกครองที่แน่นอน และชัดเจน มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจาย อำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครอง ท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน มีความเป็นนิติบุคคล หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะต้อง เป็นองค์การนิติบุคคลโดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง มีการเลือกตั้ง การปกครอง ท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็น สำคัญ มีอำนาจอิสระ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของ หน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน ภายใต้ ขอบเขตของกฎหมาย มิ่งบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจ

ในการจัดเก็บรายได้ มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ โดยมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น 1. งานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตและความเป็นอยู่ของท้องถิ่น 2. งานเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย เช่นงานตำรวจ และงานดับเพลิง 3. งานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม 4. งานเกี่ยวกับการพาณิชย์ของท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- ชูวงศ์ ฉายะบุตร.(2549). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : กรมการปกครอง.
- ชูศักดิ์ เที้ยตรง.(2543). ระบบการเมืองการปกครองฝรั่งเศส. นนทบุรี : สถาบันพระปกเกล้าโกสินทร์วงศ์.
- ทัศนียา ชื่นนิรันดร์.(2544). พฤติกรรมองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ประทาน คงฤทธิ์ศึกษกร.(2545). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : ธนสรเจริญเมือง.
- วิทยา นภาศิริกุลกิจ.(2534). การเมืองการปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ลักษณ์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมเกียรติ สุวรรณธานี.(2552) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลประทาย” จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์รัฐ ประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยอีสาน.
- อุทัย หิรัญโต.(2523). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- John D Millet.(1954). Management in public service : The quest for effective performance. New York .
- Robson William A,(1953). Local Government in Encyclopedia of Social Science, Vol. X. New York : The Macmillan Company.